

ကာတွန်း ကံရွေးထူးပြည်

ဆည်လိမ် ကြည့်နေလို့ဖြင့်

ပြီးမှာလား မောင်တင့်...

(အသစ်စက်စက်ကာတွန်းလုံးချင်း)

Handwritten signature

ရွှေထူးလေစဉ်

သည့်လိုပဲ ကြည့်နေလို့ဖြင့်

ဦးမှလား၊ မောင်တင့်

(အသစ်စက်စက် ကာတွန်းလုံးချင်း)

ရက်ကွက်ထဲမှာတော့ တောင်ရွက်ရွေး သူ့ဘဝလေးတွေရဲ့ အာသံစာစာလေး
တွေ ဟိုတစ်ခဲ သူ့တစ်ခဲ နံနက်ခင်းရဲ့ အပျက်ချယ်မှုနဲ့ ရေနံကြလေရဲ့

ကိုမင်းတောင်တစ်ယောက်အိပ်ရာကနေလူးလဲထ၊ ပြီး...

သွက်လက်တဲခွဲလှမ်းဝေ့နဲ့အိမ်တွေကိုကမန်းကတန်းထွက်လာပြီ

ဒါ... သူလေးရဲ့အာသံပဲ... ဟောပြောပြီ...

ပဲပြုတ်ယူမှာလားဟင်... ကယ်နှုတ်သင်္ဘောလဲ...

အမ်...

မ..မ..မယူသေးပါဘူး...

သိပါဘူး... လက်ထဲမှာ ပန်းကန်ကိုင်ထားတော့ ပဲပြုတ်ဝယ်မှာထင်လို့ ဖေးတက...

အဲ... အခုမဝယ်သေးဘူး အဲဒါရဲ့... ဆော့ဒီး... ဝေ့နော်...

ငါ့ကို အဲဒါတဲ... ကိုယ်ဟာကိုယ်မှန် ထဲပြန်ကြည့်ဦး

သူငယ်အိမ်စောင်နေတာဟာ...ကြွက်
မျက်သင်နေသလား...အမေဒင်ကန်ကီးနဲ့
ရှင်းလို့က်ဦး...စောစောစီးစီး.....

အမေဂျီကန်
ဖိုးရှင်းပါ...

သူ့ခဏ္ဍိကပဲပြတ်မဝယ်လို့မကျေ
မနပ်ဖြစ်နေတာ...ပြောခင်းပါစေ...
ကိုယ်မှမဝယ်ချင်တဲ့ဟာ...ငါ့က...
အသံကြားတယ်...သူ့လာပြီ...
သူ့လာပြီ...

ပဲပြတ်

ဟင်.. မြန်လို့က်တာ..ခဏလေး
ရှိသေးတယ် ငါ့အိမ်ကွဲကျော်
အွားပြီ...လျှမ်းထိမြေပါပဲ...

ပဲပြတ်

ပဲပြတ်...လာဦး...

ပဲပြတ် တဲ့... ခေါ်နေတယ်...

ဆောက်ကပဲပြုတ်သမ္ဘင်ကို
ခေါ်ဝဲက... ရှေ့က အထိကြီးကို
ခေါ်ဝဲကမဟုတ်ဘူး...

ဒိုင်ကိုတဲ
ဟဲ့...

ထေါ်ဒေတယ်.. ဒိုင်သွားလို့က်..
အဲဒီမျက်နှာရူးဝဲကင်နဲ့ငါနဲ့က
ဖြစ်မ္ဘာမဟုတ်ဘူး.. သတိဝဲက

ထား...

ဘယ်လောက်သားလဲ ဟင်...

သနပ်ခါးကဲကြားလေးနဲ့
လှလို့က်ဝဲက ဟယ်...

ဘယ်လောက်မြို့ယူမ္ဘာလဲ ပြော
ဝဲလှီးလေးကြီးရဲ့...

ဒီးလေးကြီးမဟုတ်
ပါဘူး.. အခါကိုကြီး
အဆွယ်ပါကလေး
ရယ်...

တစ်ဆယ်သားလား... ခွစ်ဆယ်
သားလား... ကဲ...

ကိုယ်က တစ်ကိုယ်တည်း
ဒေတဲလှပဲကြီးပါကွယ်...

အမှတ်
မပိုင်

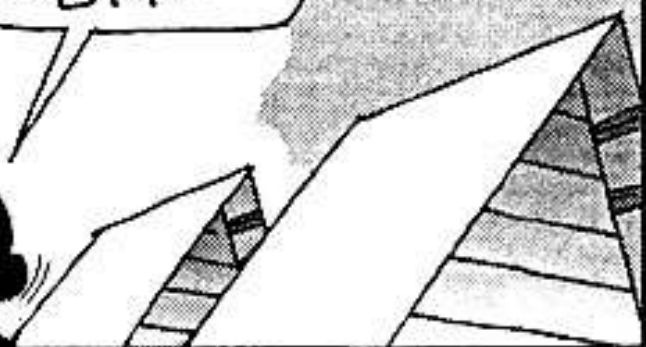
ဒါဆို တစ်ဆယ်သာ:

လာ:...

နိုး...နိုး... တစ်ဆယ်သာ:

မချိန်နဲ့...

ကိပ္ပာတစ်ယောက်သာ...
ဒွန်ဆယ်ဖိုးလောက်...

ရှင်...

ငါ့ဆယ်ဖိုး ခွာနည်းဆုံးရောင်း
တယ်... ဒွန်ဆယ်ဖိုးဆို မရောင်း

ဘူး...

ဝယ်ထား...
ခွာဘူးတွေ

ရောင်းပါ... ငါ့ဆယ်
ဖိုးဝယ်ပါမယ်ဗျာ...
စိတ်ချည်းပဲ...

ပဲပြုတ်ငါ့ဆယ်ဖိုးတည့်ထားတံ့
ပန်းကန်လေးကိုရှင်နဲ့ဝေးပြီးကျန်
ရစ်ခဲ့ရတာပဲ...

ကျွန်ုပ်မင်းတောင် မြေမတတ်
ခံစားဝေခံပြီကွယ်...

ဪ... ပါးကွက်ကြား
လေးရယ်.....

ပဲပြုတ်

နံနက်တိုင်း ပဲပြုတ်ဝယ်ရတဲ့ အလုပ်က ကိစ္စမင်း စီအင်အတွက် ဤတီတစ်ခုလို့ပဲ....

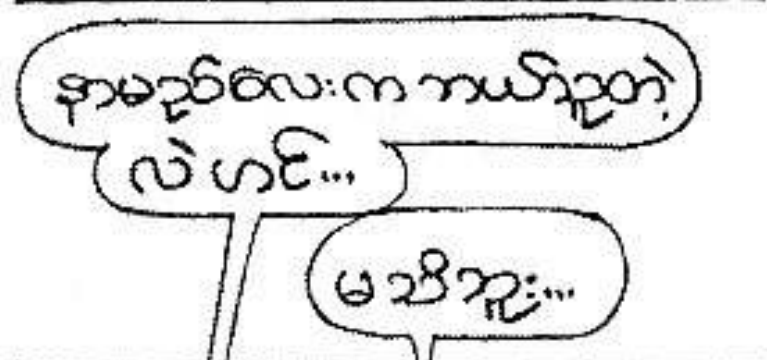

ပဲပြုတ်...
လာပါဦး...

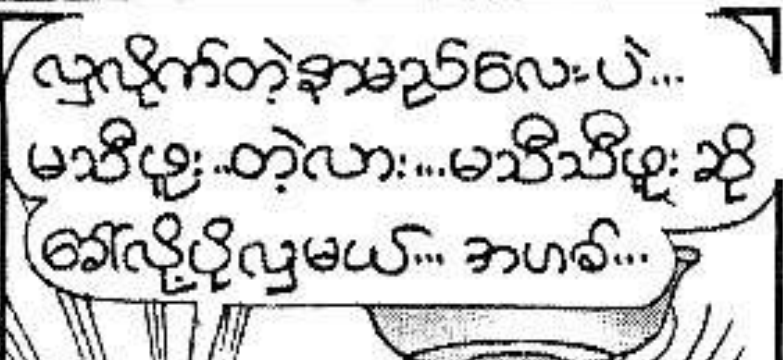
ထုံးစံအတိုင်းပဲ.. သိတယ်
မို့လား... အဟင်...

ဟွတ်ကဲ့ရှင်

နာမည်လေးက ကယ်ခဲ့တဲ့
လဲဟင်...

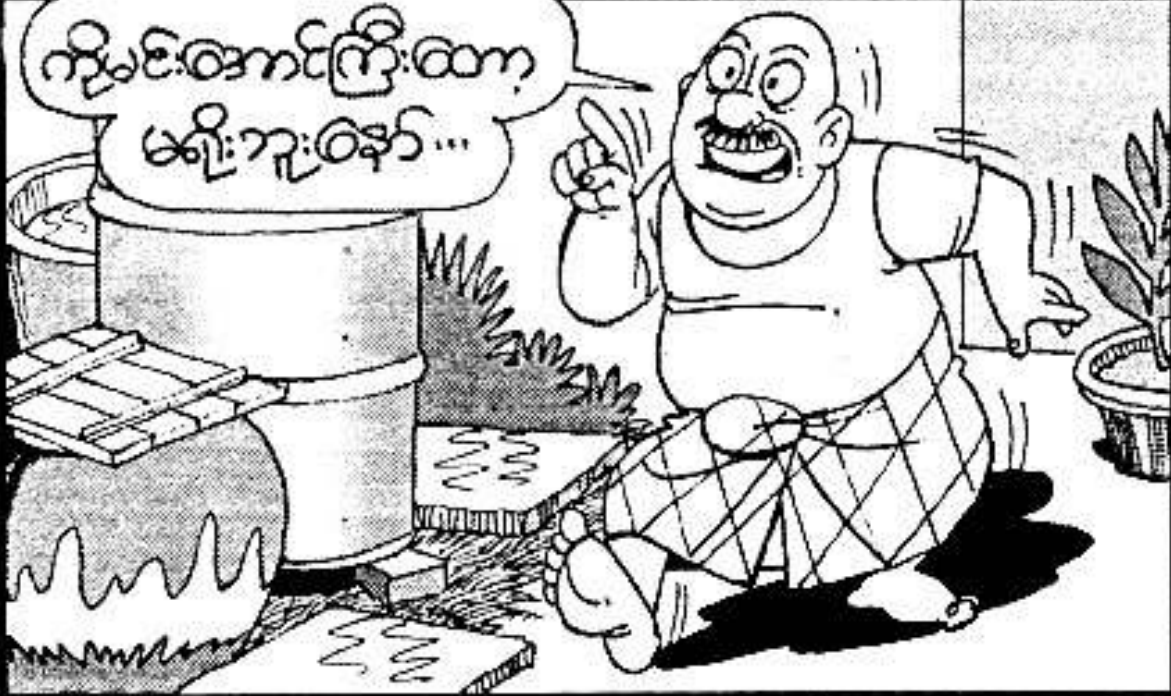
မသိဘူး...

လှလို့ကတဲ့နာမည်လေးပဲ...
မသိဖူး... တဲ့လား... မသိသိဖူး ဆို
ခေါ်လို့ပို့လှမယ်... အဟင်...

မျက်မှန်ကြီးတယ်တာဝန်
မျက်စိမဲ့တယ်လို့ပဲထင်နေတာ
နားကလည်းထိုင်ရှာပါလား...

ကိုမင်းအောင်ကြီးထော့
မရှိုးဘူးနော်...

အဟဲ့... ဒီလုံးသားချင်းဂျပ်ပင်
ထိုးဖို့ကြိုးစားဆဲအဆင့်ပဲရှိပါ
သေးတယ်အောင်ကြီးရယ်...

ဒါနဲ့.. ကိုယ်တို့ရဲ့အခြေအနေကို
မှန်စိစစ်ကြည့်ဖို့ကြည့်နေ
ပုံရတယ်နော်... အဟင်း...

ဟုတ်တယ်.. တ ခါ
ကိုစွဲတွေဝါးကပြန်
မှသာတိထားမိတာရှိ
တယ်...

ချစ်တဲ့စိတ်ဟာပတ်ဝန်းကျင်
ကိုပူပန်ပြုစုနိုင်တယ်
ဆိုတာမှန်မှားနေပြီဟာ...

ကျယ်ကထော့ခင်များကိုပူပန်
မပြုစုဘူးကိုမင်းအောင်...

ဒါကြောင့်လည်း ဝေးဝေးရောက်
ဆက် ပဲပြတ်ချည်စားဝေးဝေး
မရိုးဘူးလားလို့လာဝေးတာပဲ..

ရှင်းပြီလား...

ဟမ်...

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ခင်ဗျားမျက်နှာ
ကြီးပဲပေးပေးလာတာကို
လည်း ကာယကံရှင်ပြန်မမြင်
နိုင်ပေမယ့်....

စားကကြည့်နေတဲ့ ကျုပ်တို့က
မြင်နေရတာ ခိုးရိမ်မိတာအဖွဲ့ပဲ
ကိုယ်တောင်...

ငါအခြေအနေက
ဒီလောက်တောင်ဖြစ်
ဝန်ပြီလား... ဘုရား... ဘုရား...

ခင်ဗျားရဲ့အသေပွဲစားကြီး
ဦးဖိုးအောင် ဆိုရင် တစ်ချိန်ကမန္တလေး
မြို့တစ်ယကအထက်မြန်မာပြည်တစ်
ဖွားနားမည်တစ်လုံးနဲ့ဝေးဝေးတာကို
သတိလေးထားဦး...

ထောင်ရှင်ကျတော့မှ မိကလက်
ငုတ် 'ဝ'ဆွဲ ပြုတ်ပြီး 'ပဲစားကြီး'
ဦးမင်းအောင် လို့တော့အဖြစ်ခံ
(လေနဲ့သောင်း.. ပြောပါလေရဲ့)

ဟင်္တု... ကျွန်အပိုင်... အပိုင်...
ကလေး... ပြောချင်ရော... တွေးလား...
ပြောကြပါစေ... ကွယ်...

အချစ်အတွက် ဘယ်လောက်ပင်
ဖောစမ်းပါစေ... အချစ်က ဖူးဖူး...
ကိုယ်ကဖောစော... တို့နှစ်ယောက်
ပေါင်းရင်... ဖူးဖော.....

အခုပေါ့... ဖူးဖူး

ညဘက်အိပ်ပျော်သွားလို့ လောက်
တဲ့အထဲပါ ပြောင်းသွားတဲ့ထိပဲ...

ငှေ့... ဖော...
ငှေ့... ဖော
ရဲ... ခရော

ခံနိုင်မို့... စာတက် အလင်း... ကျောက်
တယ်ဆိုရင်ပဲ...

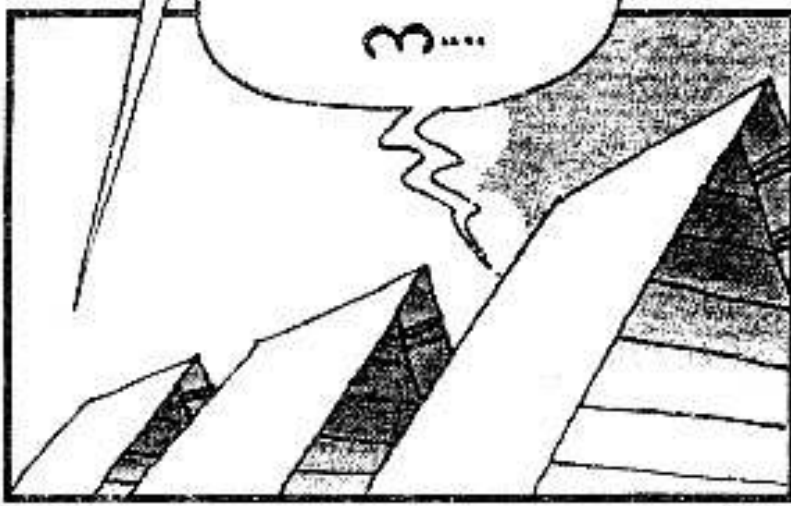
ပဲ ဖြတ်...

လာပါဦး...

ဘယ်ကတော့
တာလဲ....

ခြင်ထောင်ထဲ
က....

ဘာပြောတာလဲ...
လူကွဲကွဲကွဲကွဲ
အစားထဲကမ္ဘာ
လို့လဲ....

ကောင်းစရာကောင်းစရာ...
ဝယ်လုပ်စား
ဝန်တာဝန်တာ...
ယုတ်မာမယ်မကြံနဲ့..

အစ်ကိုကြီးကွဲကွဲကွဲ
တစ်မျိုးမထင်
နဲ့..အစ်ကိုကြီးက
ချစ်လို့..အဲ...
ဟော့ပါကွဲ...
ဘာ...

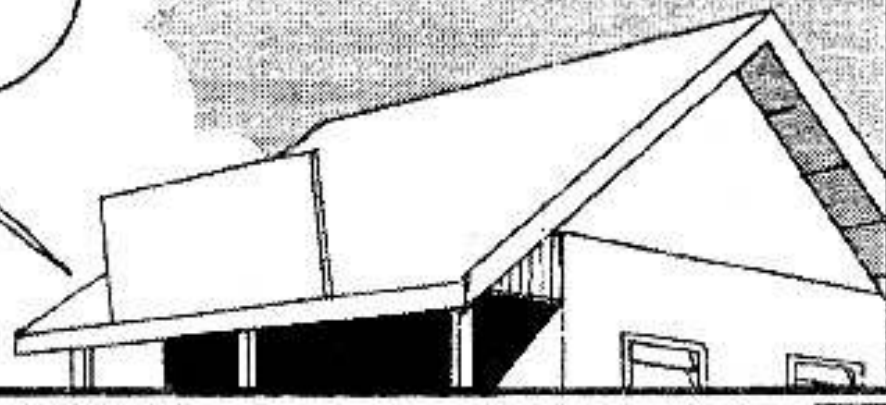
အဲ...ဟိုလေ...
ဒီ...ဒီလို့ပါ...

ဟဲ့...ပဲပြုစုဝယ်မလို့ဟာ...
ဘယ်လို့ဖြစ်တာလဲ...ဟာ..

ဟဲ့...

ကိုမင်းအောင်ကို အခုလို
ရယ်ကွက်ရုံးကိုဆင်ခေါ်ရတဲ့
ကိစ္စကတော့....

ရယ်ကွက်ထဲမှာလူညစ်လည်ရှောင်း
ချနေကျပဲပြတ်သည့်မနှင်းနွယ်ကို
ကာယိန္တရုပ်ပျက်ပြားအရှက်ပွားအောင်
လှုပ်တဲ့ကိစ္စ...ကာယကံရှင်ကတော့

မ္မားနေပြီဦးအောင်...မနှင်းနွယ်
ဆိုတဲ့ပဲပြတ်သည့်ကိုအရှက်ရ
အောင် ကျွန်တော်ကမမြဲလုပ်ခဲ့မိ
ရိုးအမှန်ပါ..ဒီမိန်းမကြီး ကျွန်တော်
ကို မကျေနပ်နေတာတော့အမှန်ပဲ..

ထားလို့ပဲ...

ဟဟ..

ဒါကလည်း အတော်တော့ကြာပြီ
ဗျ.. အခုဆိုကပဲပြတ်ကိုမဝယ်ရ
တောင်လားဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို
ပြောဆိုခွားတာမှဗျာ....

နေပါဦးဗျ...ကိုမင်းအောင်က အခု
ပဲပြတ်ကိုမဝယ်ဘဲ ကာယိန္တရုပ်ပျက်
ကိုဝယ်မိလို့ပဲ..

ဒီလိုပါဦးအောင်
တင်ရေ....

